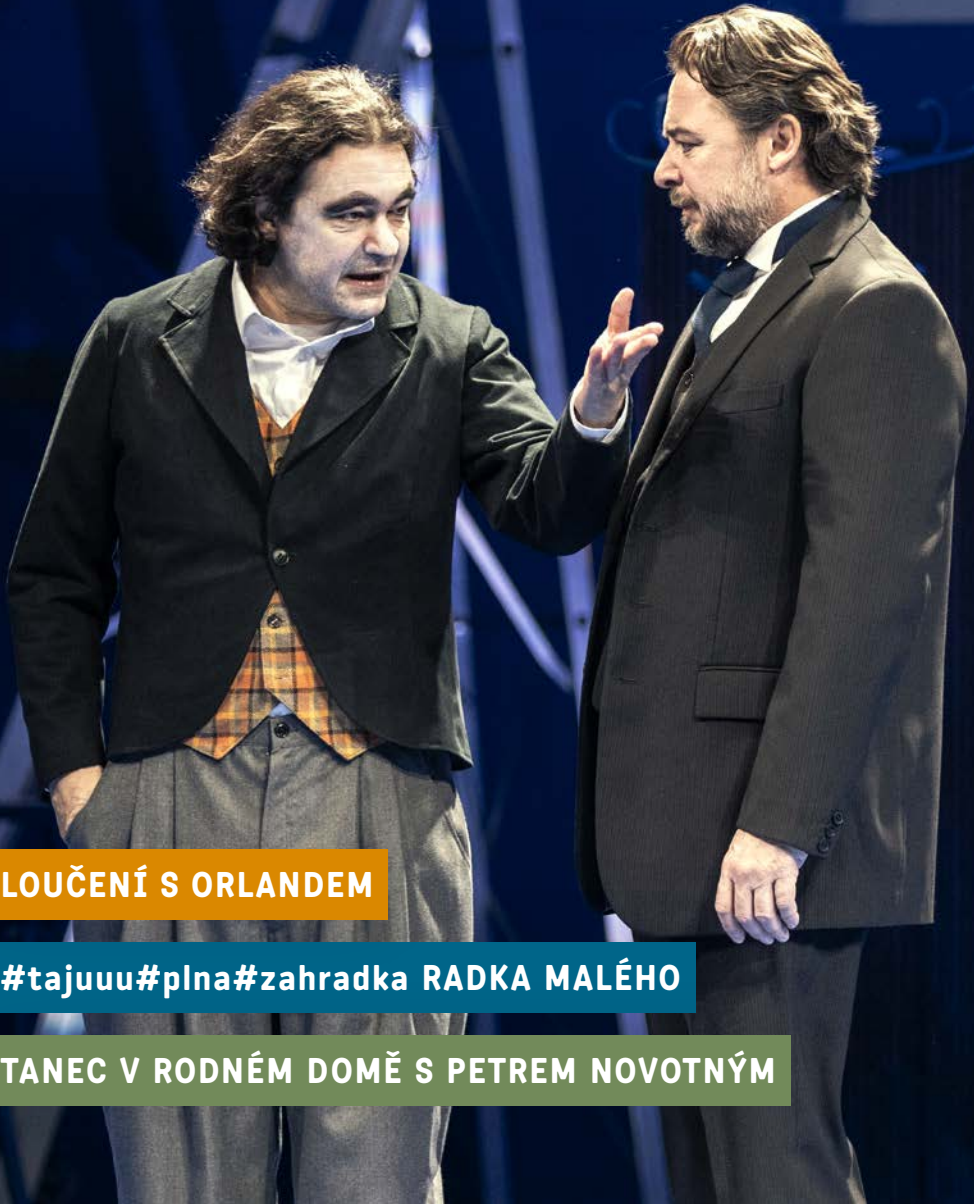

Únor

Divadelní zpravodaj

115. sezóna 2024/2025

LOUČENÍ S ORLANDEM

#tajuuu#plna#zahradka RADKA MALÉHO

TANEC V RODNÉM DOMĚ S PETREM NOVOTNÝM

P. JANEČKOVÁ, V. MALÁ, M. MEJZLÍK, K. ŠAFRÁNKOVÁ A J. LÁSKA, S ČERTY NEJSOU ŽERTY, FOTO J. SEJKORA

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJÍ.

— HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY —* UVÁDÍ AGENTURA KOMETA 📖 SCÉNICKÉ ČTENÍ 🌸 GRAND FESTIVAL SMÍCHU

Únor

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	1. 18:00	CHYŤTE CHAPLINA!	KONEC 20:50	T
PONDĚLÍ	3. 19:00	V. Dubnička / MILIÓŇ	—*—	
		Neotřelá komedie. Hrají H. Čermák a V. Polívka. Režie V. Dubnička. Synagoga Concerts, Plzeň		
ÚTERÝ	4. 19:00	CHYŤTE CHAPLINA!	KONEC 21:50	F
SOBOTA	8. 18:00	N. Simon / BOSÉ NOHY V PARKU	—*—	U
		Romantická komedie nejen o lásce. Hrají A. Kameníková nebo K. Vágnerová, R. Mácha, V. Freimanová a R. Hrušínský. Režie K. Íváková. Agentura Harlekýn, Praha		
NEDĚLE	9. 16:00	S ČERTY NEJSOU ŽERTY	KONEC 18:00	
ÚTERÝ	11. 19:00	CHYŤTE CHAPLINA!	KONEC 21:50	A

STŘEDA	12.	19:00	F. Nury – T. Robin / ZTRATILI JSME STALINA		Q
			Groteska z Kremli. Hrají L. Příkazký, J. Plesl, K. Melíšková, A. Fialová a další. Režie M. Vajdička. Dejvické divadlo, Praha		
ČTVRTEK	13.	18:00	KDO JE TADY ŘEDITEL?	KONEC 19:35	N
PÁTEK	14.	19:00	MARYŠA	KONEC 21:00	E
SOBOTA	15.	19:00	ATOMOVÁ KOČIČKA	KONEC 21:00	
NEDĚLE	16.	19:00	KONCERT ONDŘEJE HAVELKY a jeho MELODY MAKERS		
			Charitativní večer pardubického Lions Clubu , výtěžek bude věnován na dobročinné účely.		
ÚTERÝ	18.	19:00	S ČERTY NEJSOU ŽERTY	KONEC 21:00	K
STŘEDA	19.	19:00	ATOMOVÁ KOČIČKA	KONEC 21:00	B
ČTVRTEK	20.	19:00	BLÁZINEC BOŽÍ	KONEC 21:20	M
PÁTEK	21.	10:00	TANEC V RODNÉM DOMĚ		VG
		18:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 20:20	
SOBOTA	22.	19:00	TANEC V RODNÉM DOMĚ	1. PREMIÉRA	P1
				 str. 8–9	
NEDĚLE	23.	19:00	TANEC V RODNÉM DOMĚ	2. PREMIÉRA	P2
				 str. 8–9	
PONDĚLÍ	24.	19:00	LENKA FILIPOVÁ		
			Koncert oceňované zpěvačky, šansoniérky, kytaristky, hudební skladatelky i textařky. Hosté S. Barry (akordeon, keltská harfa) a J. Bárta (klavír). VM ART production, Praha		
ÚTERÝ	25.	10:00	MARYŠA	KONEC 12:00	šk
		19:00	POŘÁD JSEM TO JÁ	KONEC 21:30	R
STŘEDA	26.	10:00	K. Plešková / PŘESTUPNÍ STANICE: STRACH		šk
			Pohled mezi mladé lidi, kteří nezvládli boj s realitou. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
		18:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD	KONEC 20:30	
ČTVRTEK	27.	17:00	TANEC V RODNÉM DOMĚ		L
PÁTEK	28.	10:00	S ČERTY NEJSOU ŽERTY	KONEC 12:00	šk
		19:00	DO NEBES!	KONEC 21:30	

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

STŘEDA	12.	8:30	K. Plešková / POHÁDKY KOUZELNÉ BABIČKY		šk
		10:00	Interaktivní pohádka plná hašteřivých myšek, čiperných skřítků a veselých písniček. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
		19:00	ORLANDO	KONEC 20:40	R3
				 DERNIÉRA str. 18–19	

SOBOTA	15.	18:00	ZŘÍT DO TMY [oidipus]	KONEC 20:10	T₁
NEDĚLE	16.	15:00	M. Kroupa / VEJCE VEJCI aneb Jurodiví dinosauři		
			Pohádka o nesourodých sourozencích z dob dávno minulých, v leccem však aktuální i dnes... <i>Pro diváky od 3 let.</i> Režie kolektiv. Divadlo Navětví, Kožlív u Čížové		
PONDĚLÍ	17.	8:30	VEJCE VEJCI aneb Jurodiví dinosauři		ŠK
		10:00	VEJCE VEJCI aneb Jurodiví dinosauři		ŠK
STŘEDA	19.	18:00	ZŘÍT DO TMY [oidipus]	KONEC 20:10	X₁+X₂
PONDĚLÍ	24.	9:00	A. de Saint-Exupéry / MALÝ PRINC		ŠK
			Jeden z nejznámějších příběhů moderní světové literatury v podání mladých hereckých talentů. Připravila K. Plešková. Mladé divadelní studio LAIK		
		11:00	MALÝ PRINC		ŠK
ÚTERÝ	25.	18:00	JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA – Brána do Afriky		
			Přednáška cestovatele T. Hájka. Pořádá CK Periscope Skandinávie, Brno		
ČTVRTEK	27.	18:00	S. Ben Yishai / SPÍLÁNÍ JEVIŠTI		N₃
			Scénické čtení hry oceňované dramaticky, která přináší originální výpověď o divadle, divadelnících i divácích. Hrají E. Jechová, L. Mecerodová, J. Hába, Š. Pospíšil a L. Špíner. Režie G. Gabašová. Cyklus INprojekty		
PÁTEK	28.	10:00	NA POSLEDNÍ KOLEJI		ŠK
		18:00	NA POSLEDNÍ KOLEJI		
			Romantický příběh dvou lidí, plný českých písní, šansonů a poezie. Účinkují J. Vlčková a P. Mikeska, klavírní doprovod L. Winterová. Divadlo Anfas, Praha		

POEDIUM V KLUBU

PONDĚLÍ	17.	19:00	#tajuuu#plna#zahradka	 str. 12–13	PREMIÉRA
			Poetický večer z veršů a zahrad básníka, překladatele a autora knížek pro děti R. Malého, držitele dvou cen Magnesia Litera a Ceny J. Orteny. Režie J. Liška.		

VČD NA ZÁJEZDECH

ČTVRTEK	6.	19:00	ATOMOVÁ KOČIČKA	MLADÁ BOLESLAV	
SOBOTA	8.	19:00	BLÁZINEC BOŽÍ	HRADEC KRÁLOVÉ (SÁL FILHARMONIE)	HK

PREMIÉRA:

A. A. Ólafsdóttir / TANEC V RODNÉM DOMĚ

str. 8–9 **PREMIÉRA**

První české uvedení současné komedie o překvapivém průběhu jedné rodinné večeře. Když se po letech sejde rodina v rodném domě, mluví se o všem možném. Matka má však na srdci naléhavý podnikatelský záměr, který všem vezme dech. Ale nejen ona dovede překvapit... Hrají J. Janoušková, M. Sikorová, V. Malá, J. Láska a P. Borovec. Režie P. Novotný.

DÁLE HRAJEME:

Z. Dušek

str. 10–11

CHÝŤTE CHAPLINA!

Autorská inscenace o geniálním filmovém herci. Buňka, knírek, hůlčička. To je jeden Chaplin, který přinášel spoustu legrace. Ale pak je tu ten druhý, kterého moc neznáme. Bez buřinky, v padnoucím obleku, s plachým úsměvem, skoro pořád před něčím na útěku... V hlavních rolích J. Hába, L. Špíner, M. Mejzlík a Z. Rumpík. Režie Z. Dušek.

V. Woolfová – M. David

str. 18–19

ORLANDO

Módní show o paměti a identitě. Fiktivní životopis mladého šlechtice, jenž prochází dějinami a hledá smysl života, vznešený cit, vášně... Hrají V. Malá, L. Mecerodová, K. Safránková, P. Borovec a J. Láska. Režie M. David.

M. Zade / ZŘÍT DO TMY [oidipus]

Současné drama s téměř detektivní zápletkou. Co se stane, když všechno, co jste považovali za pravdu, se ukáže jako lež? Když se život, který se zdál být bezpečný a pohodlný, náhle zhroutí? Hrají M. Sikorová, J. Pejchal, Š. Pospíšil a R. Chvalová. Režie A. Svovil.

L. von Trier / KDO JE TADY ŘEDITEL?

Absurdní a poněkud škodolibá komedie o řediteli, kterého nikdo nikdy neviděl, plná bizarních situací z prostředí, kde jsou peníze až na prvním místě. Divadelní adaptace úspěšného dánského filmu z roku 2006. V hlavních rolích J. Láska a J. Pejchal. Režie A. Keita.

A. a V. Mrštíkové – K. Jandáčková / MARYŠA

Vrcholné drama českého realismu o tom, proč si dát raději čaj. Příběh násilím provdané vesnické děvčice, který klade zcela soudasnou otázku – Co všechno si lze koupit, nebo prodat? Jaká je cena lidského života? V titulní roli E. Jechová a M. Sikorová. Režie K. Jandáčková.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020. Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži. Hrají L. Špíner, V. Malá, P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

P. Abraham / BLÁZINEC BOŽÍ

Napínavý příběh na motivy románu H. Manna Mládí krále Jindřicha IV. o vzestupu monarchy, kterého historici nazvou jedním z prvních humanistů. Proč se sňatek Jindřicha Navarrského a Markéty z Valois vrhl v bartolomějskou noc? V hlavní roli L. Špíner. Režie P. Novotný.

L. Rosten – M. Hanuš

PAN KAPLAN MÁ TŘIDU ŘÁD

Hudební komedie o záłudnostech studia i výuku cizí řeči. Vtipné situace se prolínají s dojemnými – a to vše je doplněno řadou písní a tanců z celého světa. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Hanuš.

O. Brousek – R. Balaš

str. 7

DO NEBES!

Zbrusu nový muzikál o prvním českém letci, který se narodil v Pardubicích a doletěl z nich až do Velké Chuchle. Hrají Š. Pospíšil, P. Janečková, J. Musil, J. Pejchal, L. Špíner a další. Režie R. Balaš.

T. Dianiška / ATOMOVÁ KOČIČKA

Bláznivá sci-fi komedie o jednom nečekaném výletu do minulosti. Příběh tří studentů aplikované fyziky, kteří zažijí něco, co ještě nikdo nezažil. Možná jen jeden starý kocour... V hlavních rolích K. Safránková, P. Borovec a J. Láska. Režie R. Bellan.

P. Abraham – M. Mejzlíková S ČERTY NEJSOU ŽERTY

Čertovská komedie o mladém mlynáři Petrovi, kterého chamtivá macecha málem připraví o mlýn i majetek po rodičích... Divadelní zpracování známého filmu J. Justa a H. Bočana. Hrají Š. Pospíšil, J. Hába, P. Janečková, L. Špíner, J. Láska nebo J. Pejchal a další. Režie P. Novotný.

Ch. M. Dunford / POŘÁD JSEM TO JÁ

Dojemný inspirativní příběh ženy, která i přes nepřízeň osudu touží zůstat sama sebou. Alice jednoho dne začne zapomínat slova. Následná diagnóza zní: raná forma Alzheimerovy choroby... Hrají P. Janečková – za Alici v ušří nominaci na Cenu Thálie 2024, M. Sikorová, T. Lněnička a další. Režie K. Dušková.

J. JANOUŠKOVÁ, BLÁZINEC BOŽÍ, FOTO P. ŠEDIVÝ

P. JANEČKOVÁ A R. ŽÁK, NEJKRÁSNEJŠÍ BÝVÁ ŠÍLENÁ, FOTO P. ŠEDIVÝ

PŘIPRAVUJEME NA BŘEZEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

ČTVRTEK	13.	18:00	BLÁZINEC BOŽÍ	V
SOBOTA	15.	18:00	TANEC V RODNÉM DOMĚ	U
ÚTERÝ	18.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	
SOBOTA	22.	19:00	T. Letts / PROTOKOL	1. PREMIÉRA
			Nelítostná komedie o praktikách místní samosprávy městečka s hrdinnou historií. Hrají J. Pejchal, M. Mejzlík, P. Janečková a další. Režie M. Tyc.	
NEDĚLE	23.	19:00	PROTOKOL	2. PREMIÉRA
STŘEDA	26.	18:00	CHYŤTE CHAPLINA!	
SOBOTA	29.	19:00	VELKÝ VÝROČNÍ BÁL VČD	

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ČTVRTEK	27.	19:00	L. Balák / KOMEDIE O KOMIKOVI	
			Veselohra o smích. Hrají M. Tábořský a F. Teller. Režie L. Balák. Divadlo Komedioграф, Praha	

POEDIUM V KLUBU

NEDĚLE	2.	19:00	NEJKRÁSNEJŠÍ BÝVÁ ŠÍLENÁ	
			Mimořádná repríza pořadu veršů J. Seiferta, kterou zaznamená Český rozhlas Pardubice.	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Inscenací roku je muzikál DO NEBES!

Po silvestrovském představení *Velké bankovní loupeže* jsme vyhlásili výsledky divácké ankety o nejoblíbenější inscenace VČD roku 2024.

Až na samotný vrchol žebříčku divácké popularity se na křídlech blériota vznesl muzikál **DO NEBES!** o pardubickém rodákově Janu Kašparovi. Muzikálové zpracování šťastné části života neznámějšího z prvních českých aviatiků vzniklo přímo pro soubor VČD. Libreto napsal režisér a choreograf Radek Balaš, jenž inscenaci také režíroval. Hudbu složil jeho dlouholetý spoluvůrce, člen kapely Monkey Business Ondřej Brousek. Inženýra Kašpara ztvárňuje Štěpán Pospíšil. Po jeho boku vystupují Petra Janečková, Eliška Jechová, Jan Musil, Josef Pejchal, Ladislav Špiner a další. Orchestrální hudbu nahrála Komorní filharmonie Pardubice pod vedením dirigenta Jana Kučery.

Na druhé místo diváci vynesli inscenaci hry Christine Mary Dunford **Pořád jsem to já** vzniklé podle románu Lisy Genovy.

Dojemný příběh ženy, která i přes postupující nemoc touží zůstat sama sebou, režírovala Kateřina Dušková. V hlavní roli exceluje Petra Janečková, která se za ztvárnění postavy Alice dostala do užší nominace na činoherní Cenu Thálie 2024. Skvělou oporou jí na jevišti jsou Eliška Lásková coby alter ego nemocné Alice či Tomáš Lněnička v roli jejího muže Johna.

Pardubickou podobu inspirativního titulu **Pořád jsem to já** ocenili vedle diváků také novináři, jejichž anketu v roce 2024 jednoznačně ovládla. Inscenace tak získává nejen pomyslnou stříbrnou medaili od publika, ale rovněž **Cenu novinářů**.

Bronzová pozice podle diváků patří adaptaci slavné filmové pohádky Jiřího Justy a Hynka Bočana **S čerty nejsou žerty**, kterou pro VČD připravil režisér

Petr Novotný se svou asistentkou Martinou Mejzlíkovou. V čertovské komedii o mladém mlynáři Petrovi, kterého chamtivá macecha Dorota Máchalová málem připraví o mlýn, hraje Štěpán Pospíšil, nový člen souboru Jiří Hába, Petra Janečková, Ladislav Špiner a mnoho dalších. Komedijní pohádku z letních měsíců uvádíme v exteriéru na vyhlídce hradu Kunětická hora, kam se vrátí i letos v létě.

Inscenace **S čerty nejsou žerty** je také **nejnavštěvovanějším titulem** našeho souboru roku 2024, během kterého ji zhlédlo 13 598 diváků.

V roce 2024 VČD na svých domovských scénách a na zájezdech uvedlo 417 představení, kterých se účastnilo celkem 137 282 diváků, což je o 331 více než v loňském roce. Pardubická scéna tak znovu obhájila titul nejnávštěvovanějšího jednosouborového regionálního divadla. RaS

DO NEBES! – DIVÁCKY NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ INSCENACE ROKU 2024, FOTO P. ŠEDIVÝ

TANEC V RODNÉM DOMĚ POPRVÉ NA ČESKÉ SCÉNĚ

P. NOVOTNÝ NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE HRY TANEC V RODNÉM DOMĚ, FOTO J. SEJKORA

V únoru uvedeme českou premiéru hry **TANEC V RODNÉM DOMĚ** islandské autorky Auður Ava Ólafsdóttir. Autorčino jméno je pro nás málo známé a těžko vyslovitelné, ale čtenáři beletrie mohou část jejího díla znát. V češtině vyšly její romány *Výhonek osmileté růže*, *Matka světla*, *Nad propastí byla tma* a *Listopadoví motýli*. Divadelních her napsala také několik, ale do češtiny byla přeložena zatím jen ta, kterou právě chystáme. Vyšla roku 2013 v souboru *Pět severských her*, ale české inscenace se dočká teprve letos ve VČD v režii **PETRA NOVOTNÉHO**. A to je námět na malý rozhovor.

Pane režisére, znáte nějakou jinou islandskou hru? Nebo čtete islandskou literaturu?
Bohužel ne, ale není divu, já jsem neandrtálec, který dnes už čte beletrii pořád dokola tu samou, aby se náhodou nezklamal, a hry čte, jen když mu je někdo napřed pochválí.

Vzpomínám si, jak jste mi někdy před rokem napsal, že bychom si měli zahajovací zkoušku udělat

na Islandu. Divadelních her, o kterých jsme tehdy mluvili, bylo víc, a tak jsem z vaší sms pochopila, že se vám zalíbila právě tahle. Čím vás oslovila? Bůh sud... Nejspíš tím, že naše islandská paní autorka si nevymýšlí ani nelže. Není to showbusiness. Její postavy se někde reálně narodily a dodnes žijí. A díky laskavému zápisu paní autorky nám vědomě i nevědomky o sobě říkají věci,

které jsou skutečné a z kterých občas mrazí, protože je všichni známe a čas od času některé i prožíváme ve svém hlubokém soukromí. Je to současnost, nicméně ne ta, kterou známe z masmédií, ale ta, kterou známe za zavřenými dveřmi svých domovů.

Ve hře se postupně odhalují tajemství jedné rodiny, ten příběh by se mohl odehrát kdekoli jinde na světě. Přesto se zeptám, jestli na vás z autorčiny poetiky dýchlo něco severského.
Ani snad ne, řekl bych, že mě spíš překvapilo, jak důsledně je současný svět propojen i v těch nejintimnějších věcech člověka. Stejně problémy, stejná řešení... Ale možná to tak bylo vždycky, jenom jsme o tom nevěděli.

Když jsem před lety četla tuhle hru poprvé, hned mě zaujaly výborné a velice zvláštní způsobem vtipné dialogy. Co byste řekli o autorčině humoru?

Moc se mi líbí, je ostrý, až absurdní, nečekaný, rodí se zcela přirozeně ze situace a z charakterů postav... Místy mi připomíná humor paní režisérky Chytilové tím, jak je přede vším k ženství někdy až nemilosrdný. Nejhezčí na paní autorce je, že se nesnaží být vtipná, ona prostě vtipná je. Dívá se na svět veselýma očima své hlavní postavy.

Audur Ava Ólafsdóttir se v jednom rozhovoru zmiňuje, že její důležité postavy vždycky někým cestují. A mimo jiné k tomu říká, že „člověk musí odjet, aby se mohl vrátit“. Jak se to projevuje v *Tanci v rodném domě*?

Stejnou myšlenku mimochodem vyslovil rozkošně pan Svěrák ve svých Vratných lahvích, svět je opravdu velmi malý... Odjezd hlavní postavy je u nás ústřední událostí celého příběhu, ale jako všechno v něm i toto přichází zcela nečekaně a tentokrát až v závěru hry. Příběh v sobě ukrývá řadu tajemství, jako každý zajímavý lidský osud, odkrýváme je postupně, od autorky dostáváme v průběhu večera řadu návodných upozornění, ale ty nejzásadnější objevy přicházejí opravdu až nakonec.

V inscenaci se bude tančit.

O něco víc, než je v činohře obvyklé, protože to předepisuje autorka. Prozradíte něco o té taneční složce?

Miluju posedlost, s jakou se dnes mnoho mých přátel brání diktátu vývojářů nových technologií a s krásnou nostalgii se vracejí ke gramofonům s jejich nádhernými vinylovými alby. V našem příběhu objeví syn sbírku gramofonových desek svého zesnulého otce a co jiného by mohlo člověka napadnout než zprovoznit starý gramofon, sbalit koberec a občas si při těchto vzpomínkách na mládí i zatančit. Je to chvíle uvolnění,

zapomnění, osvobození z pout každodenního života... Každý člen rodiny svůj tanec prožívá po svém.

Tanec jsme vtělili i do názvu, ale v islandštině se hra jmenuje *Svartur hundur prestsins, česky Farářův černý pes. Proč, když ve hře žádný farář nevystupuje a pes taky ne?*

Nejlépe se to asi vysvětlí na českém ekvivalentu – v Čechách máme například přísloví „Kovářova kobyla chodí bosa“. Kdyby český autor své dílo nazval Kovářova kobyla, všichni by v českém kulturním prostředí věděli, co tím má na mysli. V našem příběhu autorka cituje islandské přísloví „Spousta psů je černých, nejen ten farářův“, u nás toto přísloví neznáme, proto by její původní název byl pro nás nesrozumitelný. Jeho význam se vyjeví až ve vlastním příběhu a opět jako všechno v této hře zcela nečekaně a tajemně.

Ve hře vystupuje pět postav: Matka (Jindra Janoušková), Starší dcera (Martina Sikorová), Mladší dcera (Veronika Malá), Zeť (Petr Borovec) a Syn (Josef Láska). Vy jste, přinejmenším v poslední době, režíroval hry hodně zalidněné. Tak mě zajímá, jestli u takhle sevřeného komorního tvaru přemýšlíte o postavách nějak jinak nebo víc.

No, to asi ne, ale říkám si, že si ani nepamatuji, kdy jsem naposledy režíroval dílo, které tak důsledně dodržuje všechny tři Aristotelovy jednoty – času, místa i děje. Těch pět postav autorka uvede hned na první stránce do děje a v podstatě je nepropustí až na zanedbatelné výjimky do konce hry z jeviště. Je to jako jakýsi Papinův hrnc, v němž před tlakem všech těch informací, které se postupně vyjevují, prostě není úniku. Zajímavé je na tom právě to, jak na toto rostoucí napětí postavy reagují, jak se pod tím tlakem postupně otevírají a jak – a opět musím použít to slovo – nečekaně informace nám o sobě někdy i velmi zdánlivě obyčejnými společenskými větami říkají. A samozřejmě, čím víc dá herci autor na jevišti času, tím víc toho o své postavě může vyprávět. A spolu s ním i režisér. Jinými slovy, autorka nám všem tentokrát nasadila brýle velmi na blízko a oslovuje nás detaily, které v záběrech velkých akčních celků mohou zaniknout. Holt jsme si tentokrát nevyrazili na Oktoberfest, ale pozvali jsme si pár těch nejbližších na lahvinku v obýváku pokoji. Na Islandu.

Tak na zdraví! A šťastnou cestu!
JaP

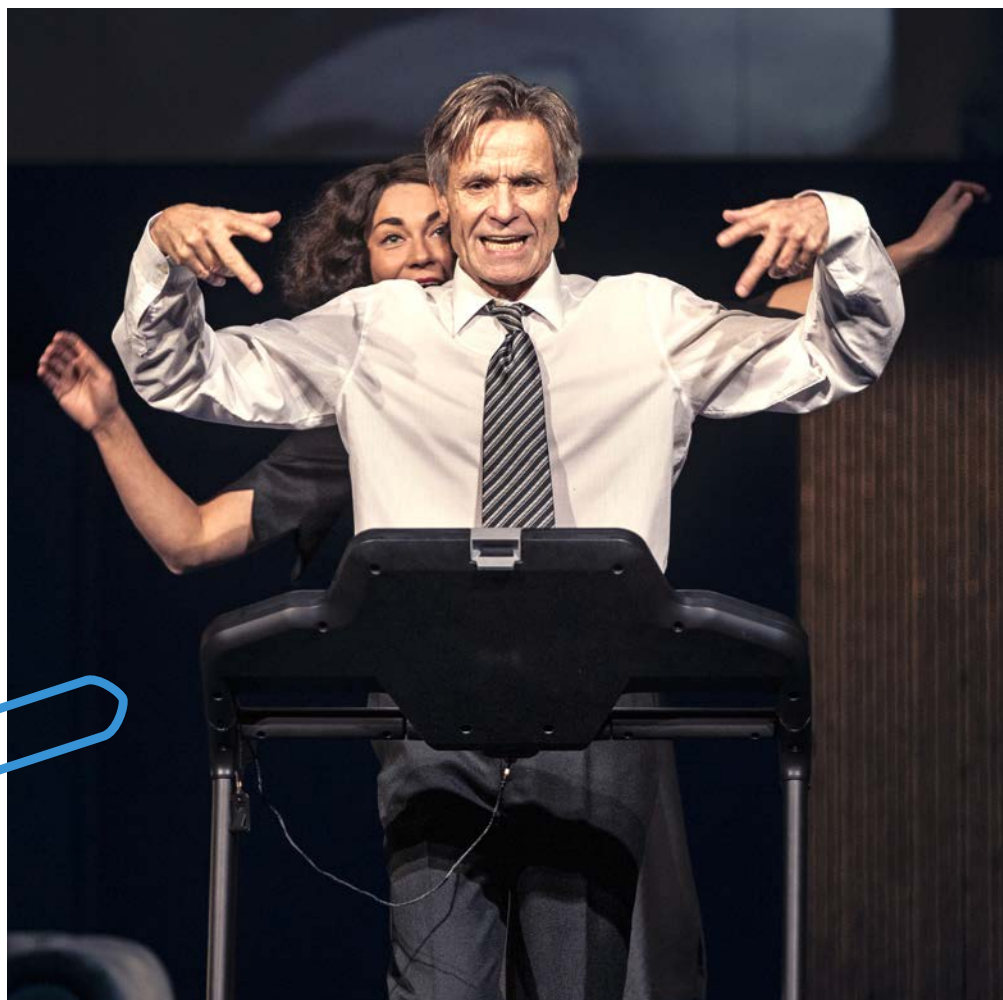
↓ DIVADELNÍ ZKUŠEBNA PŘI PRVNÍ ČTENÍ
ZKOUŠCE HRÝ, FOTO J. SEJKORA

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Poslední premiéru roku 2024, jsme uvedli o třetím adventním víkendu, kdy na jevišti Městského divadla před pardubickými diváky poprvé vystoupil Charlie Chaplin. Turbulentním životem jednoho z největších géníů filmového průmyslu nás provedl autor hry a režisér v jedné osobě **Zdeněk Dušek**.

V inscenaci s názvem **CHYŤTE CHAPLINA!** se slavného umělce a všestranného tvůrce snaží co nejuvěrněji zachytit čtyři herci – nový člen našeho souboru **Jiří Hába**, **Ladislav Špiner**, **Martin Mejzlík** a **Zdeněk Rumpík**, jimž sekunduje skoro celý ansámbl VČD a řada externistů. Přijďte se i vy podívat, jaký byl Charlie Chaplin, když sundal buřinku, svlékl plandavé kalhoty, zul škrpály a oblékl perfektně padnoucí oblek... RaS

MARTIN MEJZLÍK JAKO CHARLIE CHAPLIN A VERONIKA MALÁ COBY PAULETTE GODDARD

FOTO PATRIK BORECKÝ

ZDENĚK DUŠEK (UPROSTŘED) SE SVÝMI ČTYŘMI CHAPLINY – ZDENĚKEM RUMPÍKEM, MARTINEM MEJZLÍKEM, LADISLAVEM ŠPÍNĚREM A JIŘÍM HÁBOU NA DĚKOVACÍCE.

ZÁSTUPCI NAŠÍ NEJMLADŠÍ HERECKÉ GENERACE UŽ VE FOYER NA SPOLEČENSKÉM SETKÁNÍ PO PREMIÉRE.

MARTIN MEJZLÍK SI OSLAVU UŽÍVÁ VE SPOLEČNOSTI SVÉ ŽENY MARTINY A DCERY ZUZANY I KOLEGŮ Z JEVIŠTĚ KAROLÍNY ŠAFRÁNKOVÉ A DAVIDA KOPEČKÉHO.

NESPOČET GRATULACÍ ZA DALŠÍ Z ŘADY SVÝCH VELKÝCH HERECKÝCH ÚKOLŮ NA PARDUBICKÉM JEVIŠTI SI PO PREMIÉRE VYSLECHL TAKÉ ZDENĚK RUMPÍK.

NA POPREMIÉROVÉ OSLAVĚ NEMOHLA CHYBĚT ANI VERONIKA MALÁ.

TVÁŘE ZDENKA DUŠKA A PETRY JANEČKOVÉ MLUVÍ ZA VŠE...

FOTO JIŘÍ SEJKORA

#tajuu#plna#zahradka

Radka Malého v režii Jiřího Lišky

Únorové Poedium v klubu bude patřit Radkovi Malému. Rodiče, kteří čtou dětem poezii, ho jistě budou znát. Radek Malý se radí k nejvýraznějším básníkům současnosti. Je nejen autorem velké řady knih pro děti a mládež, ale také mnoha sbírek poezie pro dospělé. Je držitelem dvou cen Magnesia Litera a Ceny Jiřího Ortena. Spolupracuje s předními ilustrátory, takže jeho knihy jsou nejen pastvou pro duši, ale i pro oči.

REŽISÉR J. LIŠKA

Na jeho instagramovém profilu @zahradkar.spisovatel, který nás inspiroval v názvu večera, stojí, že „píše a pracuje“ na zahradě. To vše pod bedlivým dozorem kocoura Vavřince Bezinky.

Večer je směsicí poetických i prozaických textů. Zazní například básně z oceněných sbírek, jedna legenda i milé pohádky z jeho poslední knihy. A že na pohádky jste již velcí? Nemusíte se bát, mají přesah do světa dospělých,

do zahrady, která je dobře ukryta v krajině kousek od Mělníka a ze které je krásný výhled na horu Říp. Určitě si sami vzpomenete na vaše první zahradnické úspěchy i neúspěchy, na začátečnické pokusy o zavařování po vzoru Herbáře, které skončily fiaskem. A když vydržíte až do konce, dozvíte se i jeden užitečný recept! Vstupte s Ludmilou Mecerodovou a Karolínou Šafránkovou za hudebního doprovodu Radka Škeřka do tajů plných zahrad poezie s vůní medu, mandloní i bezinkových likérů říznutých expresionismem. Na správný poměr dohlíží dramaturgyně Jana Pithartová.

Všechny tyto vjemy vám zprostředkuje režisér JIŘÍ LIŠKA, se kterým jsme se poprvé seznámili v roce 2015 na brněnské JAMU. Jirka režíroval například v Horáckém divadle v Jihlavě, v Šumperku a naposledy na Malé scéně Jihočeského divadla v Českých Budějovicích. Jsem rád, že jeho kroky nyní vedou do Pardubic.

Jirko, na JAMU jsme před několika lety uvažovali o inscenování Romance pro křídlovku. K tomu tenkrát nedošlo. Je tohle tvoje první zkušenost s režirováním literárně-poetického večera?

Vyložené literárně-poetický večer jsem ještě narežíroval. Před pár lety jsem dělal scénické čtení v Divadle Šumperk, kde jsem byl v té době zaměstnaný. Bylo to v rámci akce „Město čte knihu“ a četli jsme z knihy Františka Nepila Střevíce z lýčí. Byla to má první zkušenost se scénickým čtením a dle ohlasu diváků dopadla krásně.

K režirování poezie jsem se dostal náhodou a vlastním přičiněním, když jsme před rokem nazkoušeli Erbenovu Kytici na zámku Plumlov. Z pár plánovaných repríz

se jich nakonec stalo mnoho. A i v této sezóně se ke Kytici vrátíme; to nejen na Plumlově, ale třeba i na Wolkerově Prostějově nebo v Červeném kostele v Brně. Na toto léto připravujeme na Plumlově další projekt a vypadá to opět na poezii, tentokrát od jiného autora.

V čem je taková práce specifická v porovnání s režii klasické inscenace?

Při režii scénického čtení jsem měl zprvu pocit, že mne jako režiséra hodně svazuje to, že mají herci v rukou papíry, a tím pádem nemožnou udělat úplně všechno, co bych po nich chtěl. Domluvili jsme se ale, že po nich mám chtít vše, co mne napadne, a oni už si s tím poradí, papíry nepapíry. A poradili. No a co se týká režie poezie – mám pocit, že mi to dává větší možnost popustit uzdu fantazii. A to mám rád. Režie poezie taky klade vysoké nároky na to, aby zobrazované nebyla pouhá ilustrace mluveného, a to dá někdy zabrat. V #tajuu#-plne#zahradce se tomu ale úplně nevyhneme.

Mění se podle tebe poezie v závislosti na tom, zda je prezentována na jevišti, nebo čtena pouze v tichu? Přece jenom udržet divákovu pozornost u čtení veršů není vždy jednoduché. Myslím si, že se mění především vnímání diváka. Když je poezie čtená v tichu, může si čtenář ve své mysli představovat nejrůznější obrazy a výjevy, které v něm poezie probouzí. Když ji převedeme na jeviště, o tuto možnost ho trochu ochuzujeme, protože jsme tento úkol vzali na sebe, a tak trochu mu „vnucujeme“ naši představu o poezii. Někdo rád sní nad textem, někdo se rád nechá okouzlovat i vizuálními vjemy. Vše má své pro a proti.

Prozradíš nám, jakým pohledem budeš na tento text nahlížet?

Budeme se právě snažit některé texty pana Malého vizualizovat. Půjdeme spíš po pocitu a atmosféře, ale jmeně. Hlavní důvod, proč

jsme se sešli, je především jeho poezie (a próza). Také mne zaujalo, že je pan Malý aktivní na Instagramu. To mne inspirovalo k pojetí celého večera, kdy nejspíš budeme vycházet z instagramové estetiky a použijeme live kameru, která nám k tomu pomůže.

Co ty a poezie? Baví tě? Nebo dáváš přednost próze?

Dávám přednost próze. Ale to neznamená, že bych poezii neměl rád. Jen ji nevyhledávám cíleně a prostě se mi do rukou častěji dostane próza. No, nejčastěji divadelní hry. Sám občas nějakou tu báseň napíšu. Ale je pravda, že mne múza poezie už dlouho nepolíbila.

Znal jsi poezii Radka Malého?

Přiznám se, že neznal. Nebo jen okrajově. Mám rád ilustrace pana Čecha, který ilustroval knížku Poštou havraní. Tak to bylo do nedávna mé jediné setkání s panem Malým. Na jeho poezii mne baví zejména to, jak si všímá drobných všedností života a dokáže je krásně opsat slovy. Třeba: „Krtci vyryli na oblohu zahrady nová souhvězdí.“ Krásně.

Radek Malý je také oceňovaným autorem knih pro děti a mládež. Ty sám jsi režíroval několik inscenací pro mladého diváka, řekneš nám o nich něco víc?

Vlastně jsem na profesionálních scénách dělal doposud jenom pro děti a mládež. Směřoval jsem k tomu už na škole, kdy jsem absolvoval dvě stáže v Divadle Drak a nakonec o něm psal i diplomku. Dělal jsem inscenace Čik: jízda tvého života, Rychlebské pohádky a Hrnečku, vaří v Divadle Šumperk, Velkolepou expedici Emila Holuba v Horáckém divadle a nejnovější je Uneste mě, prosím! v Malém divadle v Českých Budějovicích. Připravuji další dvě pohádky a možná klapne i režie pro dospělé. To bude vítaná změna.

Baví tě pracovat s mladým publikem? Myslíš si, že děti jsou kritičtější než dospělí?

Baví mě to moc. Jak už jsem říkal, rád fantazíruru a sním. A tvorba pro děti mi přijde o něco svobodnější, aspoň co se té fantazie týká. O dětech se říká, že jsou kritičtější, ale nemyslím si to. Spíš je na nich každá reakce hned vidět. Když se jim něco nelíbí, dají to najevo. A když se jim něco líbí, tak pochopitelně taky. Tvůrci hned vědí, na čem jsou. Dospělí diváci si spíš o pauze postěžují mezi sebou, případně se z pauzy nevrátí a postesknou si někde v komentáři na webu.

Ozývá se při práci tvé vnitřní dítě?

Už na JAMU o mé práci profesori často říkali, že je hravá, nápaditá. Možná se právě ozývalo to vnitřní dítě. Ale možná je to i vnější dítě. Nedávno mi jeden kolega říkal, že by nemohl režírovat pro děti, nevěděl by, jak na to. Co děti baví. Odpověděl jsem, že režíruju tak, aby to bavilo mě. Asi to zní jako klíšé, ale skutečně se osvědčilo přistoupit k dítěti jako k rovnocennému partnerovi bez podceňování. Ostatně taky se říká, že dobré představení pro děti je to, které baví děti i rodiče.

Myslíš si, že je důležité, aby se poezie stále četla?

Myslím, že ano, protože rozvíjí představivost, slovní zásobu a smysl pro metaforu. Taky si ale myslím, že většina z nás má pohled na poezii bohužel pošramocený ze základních škol, kde nás učitelky často nutily nesmyslně intonovat zapaměti básně, které pro nás časem ztratily smysl. Sláva těm uvědomělým, které nezapomněly na to, že báseň nemá melodii, ale význam. **LaN**

Věst révu

*Je skoro stejně těžké
jako věst sporádaný život
Manželka děti práce druhá
práce
A tehdy se z básníka stává
zahrádkář*

PŘEDVÁNOČNÍ DIVADELNÍ KALEIDOSKOP

6. PROSINCE JSME NA MALÉ SCĚNĚ UVEDLI DALŠÍ DÍL ZÁBAVNÉHO POŘADU BEZ KOSTÝMU ANEB POVÍDÁNÍ Z HERECKÉ ŠATNY, JEHOŽ HLAVNÍM HOSTEM BYL REŽISÉR OBLÍBĚNÝCH KOMEDIÍ ROBERT BELLAN.

S ROBERTEM BELLANEM V TALK SHOW BEZ KOSTÝMU DIVÁKY BAVILI I HERCI Z JEHO POSLEDNÍ KOMEDIE ATOMOVÁ KOČIČKA JOSEF LÁSKA A VERONIKA MALÁ. FOTO JIŘÍ SEJKORA

8. PROSINCE JSME DĚTEM ZAMĚSTNANCŮ VŮD USPOŘÁDALI MIKULÁŠSKOU BEŠIDKU, NAŠIM NEJMLADŠÍM RADOST ROZDÁVALI ALEXANDR POSTLER, KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ A PETR ČERVENÝ. FOTO JIŘÍ SEJKORA

16. PROSINCE SE USKUTEČNILA PREMIÉRA STUDIA LAIK, KTERÉ NA MALOU SCĚNU PŘIVEDLO MALÉHO PRINCE. VE SCÉNICKÉM ČTENÍ ADAPTACE SLAVNÉ NOVELY ÚČINKUJÍ MIMO JINÝCH TAKÉ DAGMAR NÁROŽNÁ A OLIVER ŠKORJANEC. FOTO PETR ŠEDIVÝ

18. PROSINCE SE VE ZKUŠEBNĚ VÝJIMEČNĚ NEZKOUŠELO. DOPOLEDNE SE TU SEŠLI ZAMĚSTNANCÍ VŮD NA CHARITATIVNÍ SNÍDANÍ, PŘI KTERÉ SE PŘÍSPÍVALO NA NEMOCNEHO MARTÍNKÁ ŠÍMU. KULINÁŘSKÉ RÁNO VYNESLO KRÁSNÝCH 6 100 Kč! FOTO LENKA KRÍČENSKÁ

POSLEDNÍ ADVENTNÍ SOBOTU JSME SE ZAPOJILI DO PŘEDVÁNOČNÍHO PROGRAMU NA PERNŠTÝŇSKÉM NÁMĚSTÍ. DIVÁKY ZDE SLAVNÝMI MUZIKÁLOVÝMI HITY POTĚŠILY TAKÉ PETRA JANEČKOVÁ A DAGMAR NOVOTNÁ. FOTO JIŘÍ SEJKORA

Chaplinovská KŘÍŽOVKA

Herec TOMÁŠ LNĚNIČKA pro vás vybral repliku z inscenace *Chyťte Chaplina!*, která měla premiéru na sklonku loňského roku. Coby Charlieův bratr Sydney touto větou Tomáš korunuje jeden z vtipných dialogů z pera autora a režiséra Zdeňka Duška. Jedná se o situaci, kdy Sydney přiváží jejich matku do USA:

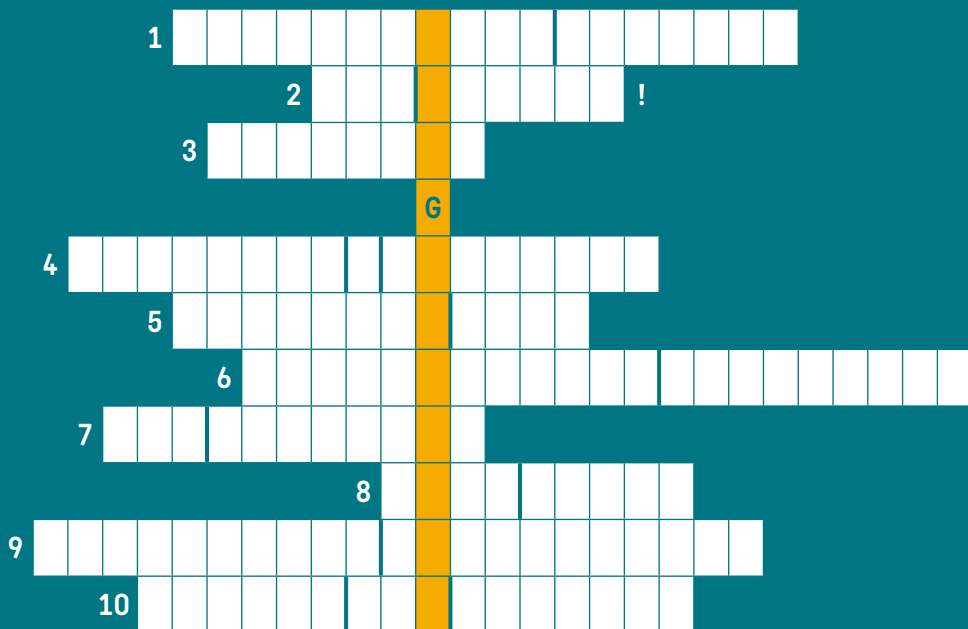
Charlie A jakou jsi měla cestu?

Matka Krásnou. Přes moře. Měla jsem kajutu, hrála jsem dámu s pasažéry. A i Ježíš nás nakonec pustil.

Charlie Snad „neopustil“, ne?

Sydney No, maminka si spletla (viz tajenka) s Ježíšem.
A vážně ji nechtěl pustit.

Koho si maminka bratrů Chaplinů spletla s Ježíšem, zjistíte, podaří-li se vám správně vyluštit tajenku. Postup je stále stejný – na následující dvojstraně najdete fotografie Tomáše z různých inscenací, jejichž názvy bude třeba odhalit a následně zapsat do stejné očíslovaných řádků doplňovačky. Správné znění tajenky zašlete na adresu dramaturg@vcd.cz do konce února. 3. března z nich vylosujeme tři šťastlivce, kteří od nás obdrží po dvou vstupenkách na libovolné představení VCD.

Výhercům Křížovky pana Kaplana – paní Radmile Švarcové, panu Janu Hadravákovi a panu Michaelovi, jehož příjmení nebudeme vyzrazovat – srdečně gratulujeme, tajenka zněla „lidská člofka“.

AnZH →

Loučení s ORLANDEM

L. MECERODOVÁ, FOTO D. KONEČNÝ

V únoru se po necelém roce a půl rozloučíme s inscenací **ORLANDO**, za níž stojí jako autor a režisér Marek David. Práce na *Orlandovi* byla pro herce i pro mě jako dramaturgyni něčím, co většina z nás zažila vůbec poprvé, byla neobyčejně inspirativní, probouzela naši fantazii. Orlando nám kladl otázky, ale nedával jasné odpovědi, a o totéž se snažil i u diváků – s lehkostí, nadhledem, humorem v intimním prostoru naší Malé scény. Inscenace *Orlando* nabídla pět velkých hereckých příležitostí i autorskou práci trojici našich hereček a dvěma hercům. Jak na ni budou vzpomínat?

- 1** Zkoušení s Markem bylo jiné, než jaké běžně v našem divadle zažíváte. Jak jste se s tím vyrovnávali? Co vám to dalo/vzalo?
- 2** Dá se říct, že jste se stali kolektivními autory inscenace – otiskli jste do ní kus sebe. Jak jste přijali takový úkol?
- 3** *Orlando* nabízí mnoho témat, které je pro vás osobně to nejdůležitější?
- 4** A poslední otázka: Jaké místo ve vašem hereckém životě *Orlando* zaujal?

Královna Lída MECERODOVÁ

- 1.** Zkoušení s Markem mě těšilo i překvapovalo, obohacovalo fantazii a bylo mi příjemně v tom mladém uskupení.
- 2.** To právě bylo to ONO,

provokativní, zábavné inspirativní...

- 3.** Téma touhy, potřeba svobody... Otázka smyslu života.
- 4.** *Orlando* byl pro mě jedinečný. *Orlando*, nikdy na tebe nezapomenu, byl jsi výzva!

Básník Josef LÁSKA

1. Já osobně jsem se s tím nijak vyrovnávat nemusel. Byl to, se vší úctou k ostatním režisérům, velmi osvěžující přístup. Když člověk přijme vizi a styl režie, se kterou Marek přišel, a přestane s tím vnitřně bojovat, zjistí že je to ohromně osvobozující. Minimálně v procesu zkoušení můžete vše, nic není špatně. Herec i režisér hledají cestu společně, dokud ji jeden z nich nenajde. Lehce mě stresovalo neustálé měnění, přidávání a ubírání textu, ale zároveň to vlastně byla dobrá škola a do příštích inscenací už mě nic takového nerozhází.

2. Mě to baví, mám takové věci na divadle rád. Je ale pravda, že u této inscenace jsem použil velmi bolavou vzpomínku a neustále jsem si říkal, jestli jsem udělal dobře. Jestli už to není moc.

A není, pomohlo mi to.

3. Hledání sebe sama a svého místa ve světě. Potřebuji jako člověk (ne jako herec) uznání ostatních, abych byl spokojený ve svém životě?

4. Určitě na něj budu rád vzpomínat. Třeba i „jen“ proto, že dal dohromady skvělou partu herců, na které jsem se mohl pokaždé spolehnout, věděl jsem, že mě ne nechají na holičkách. Snad se nám v tomto seskupení podaří ještě něco nazkoušet. Jak říká jedna postava: „Je fajn, když má člověk někoho, o koho se může opírat.“

Verča Saša MALÁ

1. Bylo to moc fajn. Nejen že jsme byli parádní parta, v komorním duchu, ale i samo zkoušení neslo jiný nádech improvizace a různých pohybových cvičení, zkrátka hledali jsme tvar inscenace společně.

2. Otiskli jsme do toho z nějaké části sebe, ale drželi jsme se také

hodně románů. Kromě útěku do přírody a hledání balancu v životě se se svou rolí úplně neztotožňuji.

3. Pro mě byl nejzásadnější „ono moment“ – co to je ono moment, protože to ONO je pro každého jinde, jiné a může mít mnoho podob. Hledání tohoto momentu vás možná právě nechá nahlédnout do sebe samých.

4. Metaforu života.

Model/ka Karolína ŠAFRÁNKOVÁ

1. S jiným způsobem zkoušení jsem se vyrovnala, ale chtělo to chvíli času. Měla jsem do té doby raději klasický způsob zkoušení – pevný text hned na první čtené, například. Ale rychle jsem pochopila, že mě Markův styl začíná bavit víc a víc. Marek hodně pracoval s námi a našimi pocity. V té hře je kus každého z nás. A to se mi líbí.

2. Myslím, že jsme na Orlandovi byla užasná parta, a tak nebylo moc obtížné se otevřít. Dostali jsme krásný úkol, zamyslet se nad naším „ono momentem“, a vlastně zamýšlet se vůbec. Moc mě to bavilo, protože to často nedělám.

(SMÍCH)

3. Láska.

4. Já chci poděkovat všem zúčastněným mimo jiné i za to, že jsem si Orlanda musela přečíst, je to totiž skvělá kniha!

Petr Green BOROVEC

1. Nevzalo nic a dalo novou spolupráci a možnost poznat někoho nového. Bylo to na začátku sezóny, takže síly byly, žádné vyrovnavání se s něčím nemuselo probíhat. Zavzpomínal jsem na roky na DAMU, kde jsme podobným způsobem pracovali.

2. Vždycky do práce otiskneš kus sebe. Já to měl oproti ostatním poměrně jednodušší. Celou dobu jsem Greenem. Ale každopádně bych to zkoušení označil za osvěžující. Bylo zajímavé pozorovat ostatní, jak se s tím vypořádávají.

3. Na tohle asi nedokážu sofistikovaně odpovědět. Trápení, poznání sebe sama.

4. Chtěl bych mu za tak krátký, ale smysluplný život na Malé scéně poděkovat. Také bych rád poděkoval i celému realizačnímu týmu. Věřím, že jsme si to každý užívali, a doufám, že to v našich diváčích zanechalo nějaké emoce. V nás určitě ano. **AnŽh**

115 LET MĚSTSKÉHO DIVADLA V PARDUBICÍCH A 13 OCENĚNÝCH

Secesní budova Městského divadla v Pardubicích byla slavnostně otevřena 11. prosince 1909. Na výzdobě divadla se podíleli umělci nad jiné povolání. Postaveno bylo podle návrhu akademického architekta Antonína Balšánka. Oponu a výsly na průčelí maloval akademický malíř František Urban. Autorem sochy Genia na čele budovy je akademický sochař Bohumil Kafka, tvůrce největší jezdecké sochy na světě – Žižkova pomníku na Vítkově.

Při příležitosti oslav 115. výročí otevření pardubického stánku Thálie v předvečer premiéry Chyťte Chaplina! VČD uvedlo mimořádnou reprízu muzikálu o Janu Kašparovi Do nebes!, které se účastnilo na 300 hostů, spjatých s Východočeským divadlem. Pozvání přijaly osobnosti nejen z kulturního, ale i politického života. V rámci večera ředitel divadla Petr Dohnal ocenil třináct zaměstnanců za jejich významný přínos VČD – diplom a pamětní šperk dostali herci **Romana Chvalová, Petra Janečková, Dagmar Novotná,**

Martin Mejzlík a Alexandr Postler, dále dramaturgyně **Jana Uherová,** sekretářka **Kamila Filipová,** tajemnice uměleckého souboru **Lucie Ptáčková,** vedoucí hospodářské správy **Hana Švábová,** umělecká malířka dekorací **Veronika Therová,** vedoucí zvukař **Lukáš Lucky Botta,** osvětlovač **David Moravec** a PR manažer VČD **Radek Smetana.**

Pokud jste se oslav neúčastnili, přijměte pozvání alespoň na krátkou rekapitulaci výjimečného večera...

RaS

J. UHEROVÁ S OCENĚNÍM, KTERÉ PŘEDÁVALI NÁMĚSTKYNĚ PRIMÁTORA PARDUBIC J. KLČOVÁ A ŘEDITEL VČD P. DOHNAL.

CENU ZA MIMOŘÁDNÝ PŘÍNOS DIVADLU PŘEVZALA TAKÉ P. JANEČKOVÁ.

OCENĚNÁ R. CHVALOVÁ.

POTLESK PRO M. MEJZLÍKA.

GRATULACE A. POSTLEROVÍ.

KVĚTINU A PAMĚTNÍ ŠPERK DOSTALA I D. NOVOTNÁ.

V. THEROVÁ S L. LUCKY BOTTOU UŽ NA SETKÁNÍ V ŘEDITELSKÉM SALONKU.

OCENĚNÍ KOLEGOVÉ Z JEDNÉ KANCELÁŘE L. PTÁČKOVÁ A R. SMETANA.

UZNÁNÍ SE DOČKALI I H. ŠVÁBOVÁ A D. MORAVEC.

ROVNĚŽ VYZNAMENANÁ K. FILIPOVÁ.

M. MEJZLÍK A J. JANOUŠKOVÁ SE SETKALI SE SVÝMI BÝVALÝMI KOLEGYNĚMI HEREČKOU Š. BRÁZDOVOU A REKVIZITÁRKOU A. HORÁKOVOU.

SPOLEČENSKÉHO VEČERA SE TAKÉ ÚČASTNILI BÝVALÍ VLÁSENKÁŘI B. VAGENKNECHT A H. ALBRECHTOVÁ. FOTO J. SEJKORA

ZDENKA HUŠKOVÁ SAMA DOMA | VÝSTAVA VE FOYER

Českou premiéru islandské hry *Tanec v rodném domě* v soboru 22. února doprovodí vernisáž výstavy děl grafičky a kreslířky ZDENKY HUŠKOVÉ, která shodou okolností právě 22. února slaví své narozeniny.

Zdenka Hušková pochází z Jablonce nad Nisou, kde také žije a tvoří. Absolvovala Akademii výtvarných umění v Praze v grafické speciálce Jiřího Lindovského. Získala studijní stáž na Fakultě krásných umění Satakunta Polytechnic ve finském Kankaanpää. Vyučuje na sklářské škole v Železném Brodě.

Pravidelně se účastní výstav Umělecké besedy a společných projektů autorských grafických kalendářů. Byla nominována na cenu Grafika roku 2023. Zdenčinou doménou je barevný linoryt, strukturální grafika a lapidární tušová kresba. Ovlivnila ji cesta do pralesů Nového Zélandu. Z architektury lesního

biotopu, z tepu jeho života, věčného pohybu a přirozeného zanikání vytěžila bohaté a hluboké grafické tisky vzniklé ze soutuisku více matic přes sebe. V tušových kresbách a linorytech je odvážnou a vtipnou komentátorkou všeho lidského, pohybu, sportu, zahradničení, sexuálního chování. Její kresby jsou groteskní, divoké, sarkastické a svobodné. Některé z nich vyšly i jako originální kulaté pexeso.

Když byl Kevin ve filmu *Sám doma*, stalo se to neplánovaně a nečekaně. Svůj nezávislý čas po rozpuštěm večírku skvěle zúročil. Pokud je tvůrčí žena **Sama doma**, je to lepší než dovolená. Na chvíli je možné zahodit všechny myšlenky na rodičovské schůzky, nezaplacené složenký a neodeslané máily. A pustit se do práce. Kreslit, rýt do linolea a tisknout. Novoročenky k čerstvému novému roku Hada, Tygra nebo Draka. Kalendáře, pexesa nebo volné práce. Ženským postavám v pohybu, při sportu i odpočinku sekundují ty mužské. Ale přece jen tušíme, že v centru pozornosti je ženský pohled na svět. V kresbách, které grafikám předcházejí, představuje Zdenka Hušková zcela jistou linkou ženské tělo jako znak síly a ducha. Je to žena současná, a zároveň věčná, pramáti a archetyp. S mazaností a vtipem zvládá přešlapy, jichž se dopouští. Lidské postavy doprovázejí zvířata, astrologická či exotická, i ty obyčejné domácí myšky, slepičky a čičinky. Samozřejměmou zkratkou, několika tahy, nám autorka skrze faunu z bájí i bajek dokáže naznačit leccos zajímavého o nás a o světě, v němž žijeme a svými činy ho tvoříme.

Martina Vítková, kurátorka

Bližší informace naleznete na www.zdenka-huskova.cz.

Skutečně štědré ŠTĚDRONOČNÍ ZPÍVÁNÍ

O půlnoci po Štědrém večeru jsme se opět sešli s našimi věrnými diváky v hledišti Městského divadla, kde se konalo již tradiční **ŠTĚDRONOČNÍ ZPÍVÁNÍ**, bez kterého by si řada fanoušků a přátel VČD již nedokázala představit Vánoce. Na jevišti zahrála kapela **Kosteam** vedená ekonomickým náměstkem divadla **Bohumilem Kosem**, která doprovázela pěvecká vystoupení našich herců, s nimiž si povětšinou notovali i diváci v sále. Všichni přítomní si užívali téměř rodinnou atmosféru, kterou je Štědronoční zpívání už pověstné, a došlo i na vánoční dárky... Každoroční charitativní sbírka – neodmyslitelná součást programu sváteční divadelní noci – znovu

potvrdila, že Pardubáci mají srdce otevřená a nemyslí jen na sebe. Výtěžek byl letos věnován rodině malého **Martina Šímy**, který se narodil se vzácným Miler-Diekerovým syndromem. Během Štědronočního zpívání se mezi diváky vybralo 35 437 korun (o 11 037 více než vloni!). Zaměstnanci divadla přispěli 6 100 korunami. Částku ještě navýšil pardubický **Lions Club**, jenž na terapie a kompenzační pomůcky pro Martinka věnoval 57 000 korun, a štědrá byla i **Nadace Lenky a Romana Šmidberských**, jejíž šek měl hodnotu 50 000 korun. **Celkem tak sbírka vynesla úctyhodných 148 537 korun!** Všem dárčům patří velký dík!

RaS

KAŽDOROČNÍM HOSTEM PŮLNOČNÍHO SETKÁNÍ V MĚSTSKÉM DIVADLE BÝVÁ DAGMAR NOVOTNÁ.

ŠEKY TATÍNKOVI MARTINA ŠÍMY PŘEDÁVALI PREZIDENT LIONS CLUBU PARDUBICE FRANTIŠEK SOLAŘ A ŘEDITEL VČD PETR DOHNAL.

SVOU ENERGIČKOU HROU NA BÍČÍ PŘEKVAPIL LADISLAV ŠPÍNER (ZA DOPROVODU MICHALA VOLDÁNA).

DO PROGRAMU SVÁTEČNÍHO ŠTĚDRONOČNÍHO ZPÍVÁNÍ SE ZAPOJILA TAKÉ MARTINA SIKOROVÁ. FOTO JIŘÍ SEJKORA

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

17. února uplyne 35 let od premiéry jednoho z pardubických zpracování proslulé Shakespearovy tragédie **OTHELLO**. Strhující hru o nezvladatelných vášních, které od nepaměti hýbou naším světem, v roce 1990 ve VČD nastudoval režisér **Juraj Deák**. Ústřední manželskou dvojici Othella a Desdemony ztvárnili **Pavel Novotný** a **Věra Střelcová**, bezcharakterního prospěcháře Jaga hrál **Jiří Kalužný**.

Od roku 1945 mohli pardubičtí diváci zhlédnout pět verzí Othella, poslední (v roce 2016) u nás režíroval Petr Kracík s Milanem Němcem v titulní roli. RaS

VĚRA STŘELCOVÁ (DESDEMONA) A PAVEL NOVOTNÝ (OTHELLO)

PETR SKÁLA (BRABANZIO, OTEC DESDEMONY) A VĚRA STŘELCOVÁ

JIŘÍ KALUŽNÝ (JAGO) A PAVEL NOVOTNÝ

ROMANA CHVALOVÁ (EMILIE, JAGOVA ŽENA)

FOTO KAREL MEISTER

ROČNÍ SPOLUPRÁCE S PARTNERSKOU ŠKOLOU

V době digitálních technologií a sociálních médií, kdy jsou mladí lidé přehlceni neustálým přílivem obrazů a videí, je stále těžší upoutat jejich pozornost klasičtým divadlem. Kulturní instituce si jsou vědomy, že je mladá generace důležitá pro udržení a rozvoj divadla v budoucnosti, proto hledají způsoby, jak tuto skupinu diváků oslovit. A jak se říká, co se v mládí naučíš...

V našem divadle hrajeme pro školy pravidelná dopolední představení. Dále mají žáci a studenti možnost vybrat si ze široké škály předplatného, případně si mohou zajít do divadla na vybraná představení za zvýhodněnou cenu. Od sezóny 2023/24, nabízáme i lektorské programy, které se hravou formou věnují zhlédnuté inscenaci a konají se přímo ve školách.

Stále se snažíme přicházet s novými nápady, které by zaujaly žáky i pedagogy. Mám velkou radost, že vám mohu představit projekt, který jsme odstartovali na začátku letošní sezóny. Jedná se o roční spolupráci s partnerskou školou. Tou školou, kterou jsme na tento pilotní rok oslovili a která k naší radosti souhlasila, je **Gymnázium Josefa Ressela v Chrudimi**. Pedagog Jiří Kuban dal dohromady

skupinu 23 studentů od prvního po čtvrtý ročník. Společně s dramaturgyní Annou Zindulkovou Hlaváčkovou jsme pro účastníky sestavili pestrý program. Začali zlehka sci-fi komedií Atomová kočička o skupině studentů, kteří se dostanou do roku 1989. Dramaturgyně také studenty provedla budovou divadla včetně zákulisí.

V následujících měsících gymnazisté čeká návštěva Malé scény, kde zhlédnou inscenaci Žít do tmy [oidipus], po které bude následovat workshop s našimi divadelními lektorkami Kateřinou Dojčánovou, Kristýnou Mlatečkovou a Barborou Lohniskou. Lektorky také společně s dramaturgyní připravily pracovní listy, které mohou pomoci studentům lépe uchopit tuto inscenaci zabývající se aktualizací antického mýtu.

Aby tato spolupráce ukázala i jiné divadelní formy, zúčastní se studenti INprojektu na Malé scéně. Zde se seznámí s formou scénického čtení. U těchto projektů je vždy oslovena mladá režisérka/režisér, která/ý režijně zpracuje současný či tematicky aktuální text. Po skončení představení budou mít studenti možnost diskutovat s tvůrci inscenace.

Na závěr studenty čeká tematický workshop našich lektorek, po němž bude následovat beseda, kde si celý rok shrneme a sdělíme si vzájemně naše postřehy, nápady a připomínky.

Cílem tohoto projektu je přiblížit mladým lidem divadelní umění, různé pohledy na umělecké vyjádření. Možnost zapojit se do diskuze, reflektovat a doptávat se. Tato spolupráce je společnou cestou, ze které mohou něco získat obě strany. Už nyní je pro nás velmi zajímavé číst si odpovědi z dotazníků, které studenti vyplnili. LaN

↓ CHRUDIMŠTÍ GYMNAZISTÉ VE FOYER VČD,
FOTO L. NUNVÁŘ

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 🌐 WWW.VCD.CZ
f FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚDĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ZAVŘENO
☎ 466 616 432 / 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNĚ OBJEDNÁVKY
LUDMILA KONVALINOVÁ
☎ 724 142 828
ŠTĚPÁN FROŠ ☎ 725 986 767
✉ OBCHOD@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00–17:00
☎ 466 616 423 / 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 602 528 752
PONĚDĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP OPATOVICKÁ
ENERGIE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

NADACE
LENKY A ROMANA
SMIDBERSKÝCH

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTERA

Alukov[®]
DOTVÁRIME DOMOV...

PARTNEŘI VČD

ComArr

BARTH

HAK

VCS
LEADER GROUP COMPANY

**DOSTIHOVÝ
SPOLEK**

era

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
Český rozhlas

TV

KST
Radio

BEAT
Radio

Country
Radio

88.0
FM

BUSV
ZABRÁNĚNÉ ČESTOVÁNÍ

**PARDUBICE
ŽIVÉ**

**Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ**

**NÁŠ
REGION**

A11

DIVADELNÍ ZPRAVOUJ ÚNOR 2025 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: L. ŠPÍNER A T. LNĚNIČKA, CHYŤTE CHAPLINA!, FOTO P. BORECKÝ